

§ 13.

Všichni prodavači mouky a chleba musejí převzaté zásoby moučných výrobků, po případě chleba neb pečiva z toho vyrobeného, pečlivě uschovati a jsou zodpovědni za všechny neoprávněné úbytky; pokud tyto obnášejí v prodejné mouky víc než 2⁰/₀ a v prodejné chleba a pod. více než 1¹/₂⁰/₀.

§ 14.

Chléb smí se po živnostensku vyráběti zpravidla jen z mouky chlebové (pšeničné, žitné a ječné) neb směsi těchto druhů. Poměr, v jakém se mají mísiti jednotlivé druhy mouky, řídí se dle pohotových zásob resp. dle přidělů.

Okresní obilní úřady mohou v mimořádných případech povolití použití mouky na vaření neb mouky k pečení, případně jiných druhů (náhražkové mouky) k výrobě chleba, není-li možno potřebu chlebové mouky v okrese krýti, opatřením potřebného přidělu chlebové mouky od obilního ústavu, pokud tím nevchází žádné finanční bráně. Jinak dlužno si vyžádati prostřednictvím zemského hospodářského úřadu svolení ministerstva pro zásobování lidu, v případech neodkladných přímo od tohoto ministerstva.

§ 15.

Chléb smí se až na další vyráběti po živnostensku výhradně ve tvaru bochníků ve váze 1 kg 75 dkg z 1 kg 25 dkg mouky.

Tuto předepsanou váhu musí míti chléb bezprostředně po upečení. Do prodeje smí přijíti chléb jen vychládlý. Ztráta na váze vzniklá vysušením předpokládá se 3⁰/₀ předepsané váhy chleba.

§ 16.

V každé prodejné chleba musí býti po ruce pro kupující váha, aby mohli zjistiti váhu koupeného chleba.

Nemá-li bochník chleba předepsané váhy 1 kg 75 dkg po přípustné srážce v předcházejícím paragrafu uvedené následkem vysušení, jest prodavač chleba povinnen, nahraditi kupujícímu scházející množství in natura ve skrojcích chleba.

§ 17.

Každý bochník chleba budiž opatřen známkou, kterou musí pekař ohlásiti příslušnému okresnímu obilnímu úřadu, a datem pečení. Známkou a datem upečení buďtež vždy vpečeny do bochníku chleba a budiž dbáno toho, aby byly zřetelné.